

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 3ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1955

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜΟΓΛΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΠΛΗΡΩΣΙΣ ΕΔΡΩΝ

Ὁ Πρόεδρος ἀνακοινοῖ ὅτι ἡ Ὀλομέλεια κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίαν αὐτῆς ἀπεφάσισε τὴν πλήρωσιν 1) μιᾶς τακτικῆς ἔδρας τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, 2) δύο τακτικῶν ἐδρῶν τῆς Ἀρχαιολογίας καὶ 3) μιᾶς τακτικῆς ἔδρας τῶν Νομικῶν Ἐπιστημῶν.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ὁ κ. Μιχ. Στεφανίδης εἰσηγούμενος περὶ τοῦ ἔργου τοῦ κ. Παν. Νικήτα «Λεσβιακὸν Μηνολόγιον», λέγει τὰ ἑξῆς:

Ἔργον, βραβευθὲν εἰς τὸν διαγωνισμὸν τοῦ Δήμου Μυτιλήνης καὶ ἐκδοθὲν ὑπὸ τῆς ἐν Μυτιλήνῃ Ἑταιρείας Λεσβιακῶν Μελετῶν. Μία αὐτοτελὴς λαογραφικὴ συλλογὴ, συνταχθεῖσα μὲ πολλὴν ἀγάπην καὶ εὐσυνειδησίαν περὶ τῶν λεσβιακῶν παραδόσεων, τῶν σχετικῶν πρὸς τοὺς μῆνας.

Τὸ λαϊκὸν μηνολόγιον εἶναι μία προσωποποίησις τῶν μηνῶν μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ιδιώματα, τὰς ἀρετὰς τῶν καὶ τὰς ἰδιοτροπίας τῶν, μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ λαοῦ καὶ τὰς ἐφορτὰς του, εἰς στενὴν πάντοτε σχέσιν πρὸς τοὺς καιροὺς καὶ τοὺς χρόνους τοῦ Ἡμερολογίου. Καὶ αἱ σχέσεις αὗται τῶν μηνῶν πρὸς τὰς βιοτικὰς ἀπασχολήσεις τοῦ λαοῦ ἐκφράζονται εἰς παραμύθια καὶ τραγούδια, εἰς γνωμικὰ καὶ παραγγέλματα, εἰς παροιμίας καὶ προλήψεις, εἰς ἀμοιβὰς καὶ τιμωρίας.

Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸν στενὸν σύνδεσμον τῆς ζωῆς μας πρὸς τὰς ἡμερολογιακὰς ἀνακυκλώσεις, ἐννοοῦμεν τότε καλῶς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν σημασίαν τῶν

μηνολογίων. Πρὸς τοῦτο δ' ἀκριβῶς θὰ ἦτο, νομίζω, χρήσιμον νὰ παρeτίθεντο συγχρόνως εἰς τὰ μηνολόγια καὶ αἱ σχετικαὶ λαϊκαὶ παραδόσεις περὶ τῆς Σελήνης, ἣτις, δημιουργὸς αὐτῆ τῶν ὁμωνύμων της μηνῶν, πλέκει μὲ τοὺς μῆνας τὸν στέφανον τοῦ ἑνιαυτοῦ, καὶ κυβερνεῖ αὐτοπροσώπως τὰς ἡμέρας καὶ τὰ ἔργα μας, ἐν ᾧ ὁ Ἥλιος βασιλεύει μόνον, ἀθέατος, εἰς τὸν ἄκρον οὐρανόν του, ὅπως οἱ παλαιοὶ βασιλεῖς εἰς τὰς ἀκροπόλεις των.

Εἰς τὸ «Λεσβιακὸν Μηνολόγιόν» του ὁ κ. Νικήτας διατάσσει τὰς μηνολογικὰς παραδόσεις τῶν κυριωτέρων τόπων τῆς Λέσβου εἰς δώδεκα, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν, γενικὰ κεφάλαια, καὶ μὲ μίαν ἔπειτα δευτέραν εἰδικὴν σειρὰν παραδόσεων κατὰ τὴν διαίρεσιν τῶν τόπων τῆς προελεύσεώς των. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου κεφαλαίου ἀναγράφεται μία σύντομος χαρακτηριστικὴ τοῦ μηνὸς λαϊκὴ ἔκφρασις ἐκ τῶν εἰδικῶν σχέσεων τῶν μηνῶν πρὸς τὴν γεωργίαν ἢ πρὸς τὰς θρησκευτικὰς ἐορτάς, ἢ μία παρετυμολογία τοῦ ὀνόματός του, ὡς αἱ συνήθεις τοῦ Μεσαιῶνος μυστικαὶ συνηγήσεις, οἷον ὁ Γενάρης ἐκ τῆς γέννας τοῦ Χριστοῦ, ὁ Φλεβάρης φλεβοτόμος καὶ ὁ Μάης μαγευτής. Ἐκτὸς δὲ τῶν συντόμων παραδόσεων, ἐπιγραμματικῶν γνωμῶν καὶ γεωργικῶν παραγγελημάτων ἢ συμβουλῶν καὶ καιρικῶν προγνώσεων, ἐμμέτρων ἢ πεζῶν, ἀναγράφονται καὶ ἔκτενῆ παραμύθια καὶ τραγούδια, μερικῶν ἐκ τῶν ὁποίων δίδεται καὶ τὸ μέλος διὰ τῆς βυζαντινῆς ἢ τῆς εὐρωπαϊκῆς καρασημαντικῆς. Ἀναφέρονται δὲ εἰς τὰς «Σημειώσεις καὶ τὰ σχόλια» καὶ ὅμοιαι παλλαχοῦ ἐκ τῶν ἀρχαίων παραδόσεων.

Φυσικὰ εἰς τὰ διάφορα γλωσσικὰ ἰδιώματα τῆς νήσου ἀπαντῶσιν ὄχι ὀλίγα φωνητικὰ διαφοραὶ, ἀλλὰ καὶ παραλλαγὰι τοῦ ρυθμοῦ τοῦ λόγου, τὰς ὁποίας γενικῶς δυνάμεθα ν' ἀποδώσωμεν εἰς τὰς παλαιὰς μεμονωμένας διαβιώσεις τῶν διαφόρων χωρίων, καὶ αἵτινες σήμερον βαθμηδὸν νοθεύονται ἢ καὶ λησμονοῦνται ἐκ τῆς ἀὔξανομένης ἐπικοινωνίας καὶ τῆς σχολικῆς ἐπιδράσεως. Ἐν τῷ συνόλω της ὅμως ἡ λεσβιακὴ γλῶσσα διατηρεῖ σταθερὸν τὸν χαρακτῆρα τοῦ «βορείου» γλωσσικοῦ ἰδιώματος. Θὰ ἔλεγα δ' ἐνταῦθα προσέτι, ὅτι καὶ διὰ τῆς γλώσσης τοῦ λεσβιακοῦ λαοῦ διαφαίνεται ἕνα ὅλως ἰδιαιτερον, νομίζω, λεσβιακὸν ἦθος, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν *βόρειον*, μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ σοβαροῦ—ἦθος πιθανῶς αἰολικῆς προελεύσεως, πάντως οὐχὶ ἄσχετον πρὸς τὸ βόρειον κλίμα τῆς νήσου.

Εἶναι πολλῶν συγχαρητηρίων ἄξιος ὁ συγγραφεὺς διὰ τὴν ἐπιμελῆ του φροντίδα, ὅπως πιστῶς ἀποδώσῃ τὴν προφορὰν καὶ τὴν ἔκφρασιν τοῦ λεσβιακοῦ λαοῦ, ὅπως μὴ νοθεύσῃ τὸν πηγαῖόν των χαρακτῆρα μὲ κάποιαν ποιητικὴν του ἔμπνευσιν ἢ μὲ μίαν ἀπόχρωσιν λογοτεχνικὴν, ἣτις νὰ μεταβάλλῃ αἴφνης τὰ ἀγριολούλουδα τοῦ λαοῦ εἰς ἄνθη τοῦ κήπου ἢ εἰς χάριτα λουλούδια. Ἄλλ' ἢ ἀπαραίτητος αὐτῇ διὰ κάθε λαϊκὴν συλλογὴν φροντίς δὲν σημαίνει βέβαια καὶ ὅτι διὰ μίαν βαθυτέραν

διερεύνησιν τῶν λαϊκῶν λογοτεχνημάτων δὲν ἀπαιτεῖται καὶ μία τοῦ ἔρευνητοῦ ποιητικὴ πνοή. Διότι ὁ λαὸς εἶναι ποιητής. Προσωποποιεῖ καὶ συμβολίζει, παρομοιάζει καὶ μεταφέρει, καὶ διὰ τῶν διαφορικῶν τούτων μεταφορῶν πράττει κατὰ σύμφυτον αἴσθησιν τὸ συνθετικὸν ἔργον τοῦ ἐπιστήμονος ἔρευνητοῦ.

Εἶναι βεβαίως περιττὸν νὰ ἐξάρω τὴν σημασίαν τῶν κατὰ χώρας ὀλοκληρωτικῶν λαογραφικῶν μελετῶν, ὅποια τὸ «Λεσβιακὸν Μηνολόγιον» τοῦ κ. Νικήτα, μία ἔξαιρετικὴ συμβολὴ εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν ἐν γένει Λαογραφίαν. Ἡ λαογραφικὴ ἔρευνα ἔχει σήμερον ἀποκτήσει τὴν ἀπαραίτητον πρὸς τὴν ἐπιστημοτροπίαν αὐτονομίαν της, καὶ ἀρμόζει, νομίζω, νὰ ὀνομάσω τὴν Λαογραφίαν μίαν Ὀπτικὴν τῆς λαϊκῆς ψυχῆς, τὶ ὁ λαὸς βλέπει μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του. Καὶ ὁ Θεὸς γνωρίζει πόσον πολλάκις καλλίτερα βλέπουν τῆς ψυχῆς μας τὰ μάτια ἀπὸ τὰ μάτια τὰ σωματικά.

*

Ὁ κ. Δημ. Μπαλαῖνος ἐξαίρει τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Μαρίνου Γερουλάνου συνταχθὲν καὶ δημοσιευθὲν ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπισκόπησις τοῦ ἔργου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ» ὡς ἑξῆς:

Ὁ σεβαστὸς συνάδελφος κ. Μ. Γερουλᾶνος, διατελέσας ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν σύμβουλος καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐρυθροῦ σταυροῦ καὶ ἐνεργῶς δράσας διὰ τὴν ἀνάπτυξίν του, ἦτο εἴπερ τις καὶ ἄλλος ἐνδεδειγμένος νὰ ἐπισκοπήσῃ ἀπὸ περιωπῆς τὴν ἀξιολογωτάτην δρασίαν του.

Εἰς τὸ προκείμενον βιβλίον ὁ κ. Γερουλᾶνος ἐκθέτει τὰ τῆς δράσεως τοῦ Ε.Ε.Σ. ἀπὸ τῆς συστάσεώς του (1877) μέχρι τέλους τοῦ 1942, ὅτε πολιτικαὶ ἐπεμβάσεις προεκάλεσαν τὴν παραίτησιν αὐτοῦ καὶ ὀλοκλήρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Ὁ Ε.Ε.Σ. ἀπὸ τῆς συστάσεώς του μετέσχεν ἐνεργῶς πασῶν τῶν ἐθνικῶν περιπετειῶν, κατ' ἀρχὰς ὡς «σύλλογος ἐπίκουρος τῶν ἐν πολέμῳ τραυματιῶν» καὶ βαθμηδὸν ἐπεκτείνων τὸν κύκλον τῆς δράσεώς του. Τόσον κατὰ τὴν κρητικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878, ὅσον καὶ κατὰ τὸν ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον (1897), τὸν βαλκανικὸν πόλεμον (1912 - 1913) καὶ τοὺς ἐπακολουθήσαντας εὐρωπαϊκοὺς πολέμους, ὡς καὶ κατὰ τὰ ἔτη τῆς κατοχῆς, ὁ Ε.Ε.Σ. προσέφερεν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας διὰ τὴν νοσηλείαν καὶ περίθαλψιν τραυματιῶν πολέμου εἰς νοσοκομεῖα, χειρουργεῖα ἐπὶ τούτῳ συσταθέντα καὶ ἰατρεῖα ἀρκεῖ νὰ εἴπω ὅτι κατὰ τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους δι' ἰδίων μέσων ἴδρυσεν ὁ Ε.Ε.Σ. 21 ἐν ὄλῳ νοσοκομεῖα, φορητὰ χειρουργεῖα καὶ ἰατρεῖα, μὲ σύνολον 3.175 κλινῶν καὶ νοσηλευθέντας 19.000 τραυματίας καὶ ἀσθενεῖς, κατὰ ὑποδειγματικὸν τρόπον. Ἐπίσης ἐφρόντισε διὰ πλουτισμὸν τῶν ἀποθη-

κῶν νοσοκομειακοῦ ρουχικοῦ καὶ τροφικοῦ ὑλικοῦ. Ἐπίσης ὁ Ε.Ε.Σ. εἰργάσθη διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν προσφύγων, ἴδρυσε γραφεῖον παροχῆς πληροφοριῶν δι' αἰχμαλώτους, καὶ μετὰ τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης εἰργάσθη διὰ τὴν μεταφορὰν καὶ περίθαλψιν τῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν ἐκ Θοράκης καὶ Μικρᾶς Ἀσίας.

Καὶ κατὰ τὰς ὀλίγας εἰρηνικὰς περιόδους ὁ Ε.Ε.Σ. εἰργάσθη ἐντατικῶς καὶ πρὸς ἀνακούφισιν πληθυσμῶν πληγέντων ἐκ θεομηنيῶν, σεισμῶν, πλημμυρῶν, πυρκαϊῶν, λιμοῦ κλπ.

Ἐφρόντισε πολὺ διὰ τὴν μόρφωσιν ἀδελφῶν νοσοκόμων, ἐπισκεπτριῶν ἀδελφῶν, βοηθῶν νοσοκόμων, ἰδρυθεισῶν εἰδικῶν σχολῶν, ὅπου μορφοῦνται ἀδελφαὶ μὲ πλήρη συνείδησιν τοῦ ὕψους τῆς ἀποστολῆς των.

Τὸ 1919 ἰδρύθη τὸ νοσοκομεῖον Βούλας διὰ φυματιώδεις παθήσεις τῶν ὀστέων καὶ τῶν ἀρθρώσεων.

Τὸ 1921 ἰδρύθη ὁ σταθμὸς πρώτων βοηθειῶν καὶ τὸ αὐτὸ ἔτος ὁ ἐρυθρὸς σταυρὸς τῆς νεότητος πρὸς μόρφωσιν ἑλληνοπρεποῦς νεολαίας.

Ἀπὸ τοῦ 1920 ὁ Ε.Ε.Σ. εἶναι μέλος τοῦ διεθνοῦς συνδέσμου τῶν ἐρυθρῶν σταυρῶν καὶ μετέχει ἐνεργῶς τῶν συνεδριῶν, ὡς καὶ σχετικῶν συνεδριῶν.

Ταῦτα πάντα κατώρθωσεν ὁ Ε.Ε.Σ. δι' ἰδίων μέσων, χάριν εἰς τὴν γενναιοδωρίαν φιλανθρωπῶν, δεόντως ἐκτιμησάντων τὴν δρᾶσιν τοῦ ιδρύματος, ἥτις ἔτυχε γενικῆς ἀναγνωρίσεως εἷς τε τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικόν, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας μὲ τὸ χρυσοῦν της μετάλλιον, «βραβεῖον ἀρετῆς καὶ αὐτοθυσίας».

Τοιαύτη εἰς γενικωτάτας γραμμὰς ἡ ἀξιοθαύμαστος δρᾶσις τοῦ Ε.Ε.Σ. μέχρι τοῦ 1942, καὶ ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα ὁ σεβαστὸς μας συνάδελφος κ. Γερούλανος νὰ συνεχίσῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ ιδρύματος ἀπὸ τοῦ 1943 μέχρι σήμερον, ἡ δρᾶσις τοῦ ὁποίου εἶναι ἀξία πάσης τιμῆς καὶ ἐξάρσεως.

Ἐν τέλει δέον νὰ τονισθῇ ἡ ὄλως ἐξαιρετικὴ δρᾶσις ὑπὲρ τοῦ Ε.Ε.Σ. τοῦ ἀειμνήστου προέδρου του Ἰωάννου Ἀθανασάκη, ὡς καὶ τοῦ νῦν προέδρου του κ. Κ. Γεωργακοπούλου μετὰ ἐνθέου ζήλου καὶ καταπληκτικῆς δραστηριότητος ἐργαζομένου ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ιδρύματος.

*

Ὁ κ. **Μαρίνος Γερούλανος** εἰσηγεῖται περὶ τοῦ ἐσχάτως ἐκδοθέντος ἔργου τοῦ κ. Γεωργίου Κανελλάκη ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπιστροφὴ εἰς τὸ χωριό» ὡς κάτωθι:

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸ βιβλίον τοῦ κ. Γεωργ. Κανελλάκη «Ἐπιστροφὴ εἰς τὸ χωριό» ἐξ 120 σελίδων. Ἀποτελεῖ τοῦτο μελέτην τῶν

σημερινῶν προβλημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ χωριοῦ, ὄχι μόνον ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀλλὰ πρὸ πάντων καὶ ἀπὸ κοινωνικῆς καὶ πνευματικῆς ἀπόψεως.

Τὸ Ἑλληνικὸ χωριὸ ὑπῆρξεν ἐπὶ ἑκατονταετηρίδας, διαρκούσης τῆς δουλείας, ὁ θεσμοφύλαξ τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενειακῆς παραδόσεως, διεφύλαξε τὸν ἐθνισμὸν καὶ ἠγωνίσθη διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν. Ὑπῆρξε προσέτι ἀνέκαθεν καὶ μέχρι σήμερον ἡ ἀνεξάντλητος πηγὴ ἀνακαινίσεως καὶ ἐνισχύσεως τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας ἔνεκα τῶν πολέμων καὶ τῶν ἐπιστρατεύσεων, πολυάριθμα νεαρὰ ἄτομα ἔμενον ἐπὶ ἔτη εἰς ἄλλο περιβάλλον καὶ ἐνεποτιζόντο μὲ νεωτεριστικὰς ἰδέας. Πόλεμος, κατοχὴ, καὶ ἰδίως ἡ ἀνταρσία, ἐπέφερον οἰκονομικὴν ἐξαθλίωσιν καὶ ὑλικὰς καταστροφάς, ἔνεκα τῶν ὁποίων ἠναγκάζοντο πολλοὶ οἰκογένεια νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πατρῶαν οἰκίαν. Παραλλήλως ὁ κομμουνισμὸς εἰργάσθη συστηματικῶς, ὅπως διαδώσῃ ἀντεθνικὰς ἀνατρεπτικὰς ἰδέας. Ἐξ ἄλλου βελτίωσις τῶν μέσων συγκοινωνίας, αὐτοκίνητον, δρόμοι, ραδιοφῶνον, ἐπέφερον ἄγνωστον ἄλλοτε ἐπικοινωνίαν μὲ τὰ ἀστικά κέντρα καὶ ἐκαλλιέργησε διάφορον ἀντίληψιν τῆς ζωῆς.

Πάντοτε ὅμως ὑπῆρξεν ἡ ὑπαιθρος, διατηροῦσα συντηρητικὰς ἀρχάς, ἡ ὑγιῆς ἠθικὴ βάσις πάσης κοινωνίας. Εἰς τὸ βιβλίον ἐξερευνᾶται ἡ τοιαύτη ἐξέλιξις τοῦ Ἑλληνικοῦ χωριοῦ καὶ διαβλέπεται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως μέγας κίνδυνος διὰ τὴν συντήρησιν ὑγιῶν ἐθνικῶν ἀρχῶν ἐντὸς τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Μελετῶνται ἐν αὐτῷ τὰ διάφορα προκύπτοντα οἰκονομικὰ καὶ πνευματικὰ προβλήματα τοῦ χωριοῦ καὶ ὑποδεικνύεται ἡ ἀνάγκη, ὅπως Κυβέρνησις καὶ κοινωνία ἐπιδείξουν μεγαλύτεραν φροντίδα διὰ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐθνικὴν συγκράτησιν τοῦ χωριοῦ, παραλλήλως πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν, ὡς βάσιν πάσης πνευματικῆς προσπαθείας.

Ἀναγνωρίζεται ἡ καταβαλλομένη προσπάθεια ὑπὸ διαφόρων ὀργανώσεων, ὅπως εἶναι τὸ σπίτι τοῦ χωριοῦ τοῦ Ἑράνου Βορείων Ἐπαρχιῶν, τοῦ Ἑρευθοῦ Σταυροῦ, τοῦ Προσκοπισμοῦ, τῶν Ἑλληνίδων Ὀδηγῶν καὶ ἄλλων Ὀργανώσεων, ἀλλ' ἀπαιτεῖται συστηματοποίησις, ἐπέκτασις καὶ πνευματικὴ θεμελίωσις πάσης πρὸς τοῦτο προσπαθείας διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἐνδιαφερθῇ τὸ Κράτος καὶ ὁλόκληρος ἡ Κοινωνία.

Τὸ θέμα τὸ ὁποῖον πραγματεύεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ὁ κ. Κανελλάκης εἶναι ἐξαιρετοῦ κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς σημασίας καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐνισχύσῃ ἡ Ἀκαδημία τὴν ὑποδεικνυομένην προσπάθειαν, ἀπονέμουσα ἔπαινον διὰ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ μελέτην τοῦ ζητήματος εἰς τὸν συγγραφέα, τὴν ὁποίαν προσπάθειαν καὶ θὰ συνεχίσῃ οὔτος.